

(המשך מעמוד 7)

צורתה הבסיסית: בחנות ספרים תל-אביבית (הודיעה בעלת-החנות לחוקר המטרה: "אנא, שמרו על אלמוניותי, אני נורא מתב-יישת מפני בעלי!") הופיע עולה חדש ביקש את כתובתו של החייט הרשקוביץ. בעלת-החנות הצטערה היא לא ידעה את מקום מגוריו של החייט. אחר חילקה את צערה עם העולה החדש שחיפש אחר הרשקוביץ כדי למכור לו בדים אנגליים. תאבונה של בעלת-החנות התעורר והיא ביקשה לראות את הבד. בן רב נתפתה העולה שלח לבסוף חמישה מטרים בד מחיקו, קימטו בין אצבעותיו, ניסה להבצירו בגפרור עד שהוכיח את טיבו המשובח.

ואז נכנס לחנות לקוח שביקש ספר שאול מן השוק. תוך כדי חיפוש חסרת-תקווה אחר הספר גילה במקרה את הבדים שבידי העולה. לשאלתו הלוושה הסבירה בעלת-החנות כי הבד הוא בד אנגלי טהור, במחיר 25 ל"י המטרה. הלקוח נואש מספרו, גילה כי הוא עצמו חייט גם כן, החליט לבדוק את טיב הבד.

החייט קונה-הספרים גילה בקיאות עוד יותר רבה מהעולה בכדיקת טיב הבד, אישר את איכותו המשובחת. ללא היסוס הציע לשלם 125 ל"י עבור חמישה המטרים, ביקש את העולה לחכות לו בחנות עד שיביא את הכסף.

בבית-הקברות, חזויות. סבלנותו של בעל הבדים לא עמדה לו והוא נסתלק מהחנות. כעבור רגע הופיע החייט כשבדידו חפסיה כרסנתית של שטרות חמש לירות אדום-חומים. בראותו כי בעל הבדים נעלם, ספק את כפיו, מרס את שערותיו. כשנרגע, ביקש את בעלת-החנות לרכוש את הבדים באם יחזור אותו עולה, הבטיח שתפנה ב"עשרים לירות רוחים. אחר יצא את החנות, יחד עם חפיסת השטרות.

עתה שב העולה נושא-הבדים, נתקבל בזרז עות פתוחות על-ידי בעלת-החנות ששילשה לייזו 125 לירות. העולה נחפו להיפרד, הבטיח להביא בפעם הבאה מערכת כלי-חרסינה צמיכת ביול הוול.

בעלת-החנות המאושרת ציפתה לחייט, השתעשה בעשרים הלירות (שטרם היו ב"ידיה) שהיא הרוויחה בלא להניע אצבע. אולם החייט לא הופיע. אחר שעברו יום ויום מיום של צפייה מתוחה נואשה בעלת-החנות מהרוח הקל של עשרים לירות, החליטה לתפור מהבד מכנסיים לבעלה. אצל החייט האמיני ציפתה לה האכזבה הגדולה: הבד לא היה בד אנגלי, הוא היה בד וויסטר נחות איכות וזול (חמש לירות המטר).

בעלת-החנות שקיחתה להרוויח עשרים

עם החיות המקושקות שהעסיקו את בני-העם משך תקופה ארוכה של ילדותם ונעוריהם. אותם הורים עצמם הקדישו חלק גדול מזמנם הפנוי לעיסוק זה שהיה חביב עליהם ביותר בהיותם צעירים, הוניחו אותו בהתבגרם.

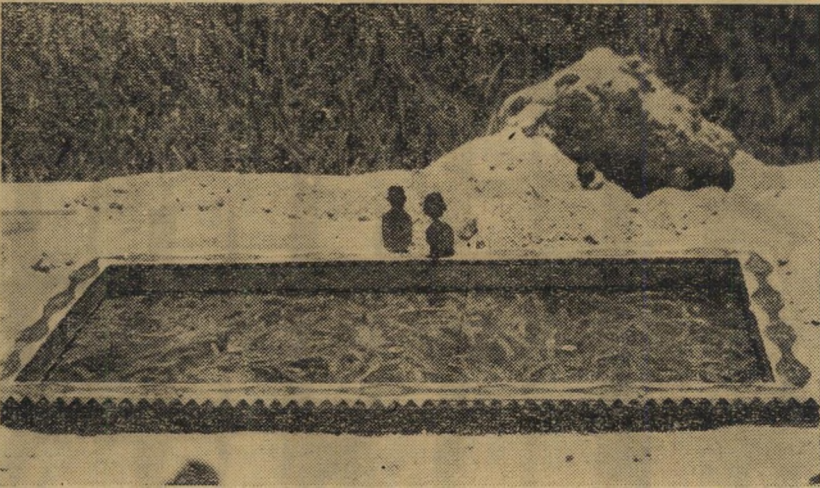
לנערים מספר שהציגו את אוספיהם בי תערוכה הארצית, סימלו דברי השר יותר מאשר וידוי סתם. כאשר פנה דוד נוימן, לילד תל-אביב בן 16, שירש מאביו אוסף בולים ומבטא ברלינאי, לפני שנתיים, אל יושב-ראש התאחדות שבע אגודות הבולאים של המבורגים, ביקש להצטרף להתאחדות, נדחה בגלל היותו צעיר מדי. גורל חבריו, שכולם חיפשו דרכים להתלכד לגוף אחד,

מס, נושאי בולים רומניים בלתי-מוחלמים, המגיעים תמיד מבלי שיבחינו בכך אנשי ה"דואר. תעלול אחר, חיתוך בול לשני משולי-שום, הובקתם על מכתב, המגיע תמיד לכ"תובתו, מעשיר את אוספיהם במשולשים נדירים, מוכרים רשמית על-ידי חותמת דואר ישראל.

תאווה חברי האגודה לבולים נדירי מצד-אות העשירה אוספים רבים בבולים משו"נים. כך למשל מתפאר חבר ועד האגודה קלוגימוס (על שם סבו) הלנגלס, לילד הארץ בן 17, בבול המסמל את תקומת פולין, אותו קיבל על גבי מכתב ממכר שעלה אחרי כן לארץ. על הבול בלטו שלוש מלים עבריות בזיו כחולה: "ימה שמם וזכרם" חותמת

ניקה המקצועית של ביצוע הלוחות. אחר צייר שמעון בקו פרימיטיבי, האופייני לרוב ציוריו והמיוחד לקריקטורות שלו, רישום "וגר זאב עם כבש" הדביק עליו את אבני עמק-הירדן, הפך את ההדבקה על ראש שה ויצק מלט אל תוך החללים. התוצאה השביעה את רצונו. היה זה לוח מוזאיקה גאה המצוי לרוב בגנים ציבוריים של ערים גדולות, אשר עיריותיהן דואגות לגוי, אך החסר בתל-אביב, חסרת הגנים.

ראשון לתפוקת מוזאיקה, שהיא עבודה אומית נותנת בממדים גדולים, הוא השגת עבודה ציבורית. לשם כך פנה שמעון אל א. קרבן, גננה הראשי של עיריית תל-אביב, הציע הר-

מודל המוזאיקה והבריכה והמוזאיקן שמעון צבר לא לאמן, זכות החתימה

כתב מוזאיקה בגנים ציבוריים. קרבן לא התלהב, הזכיר את מלת הקסמים, תקציב, ביטל כל אפשרות של בזבוז מסי אורחים תמורת דבר בלתי יעיל כנוי עירוני.

קרבן שינה את דעתו אחר שובו ממסע לימוד באירופה, מקום שם ראה דברים דר"מים בגני-ענק, אותם לא חשב למיותרים. בשובו פנה קרבן אל שמעון, הטיל עליו לקשט את שולי בריכת הנוי הגדולה של 11.5 מטר שצמדה להיבנות במרכז גן העצמ

אות שייפתח החודש על שטח 110 דונם ליד מלון הפאר נורדאו פלזה בצפון תל-אביב.

המטרה: זכות האמן. שמעון החל מחפש אבנים מתאימות, הגיע בחיפושיו ל"אילת, חזר משם עמוס 25 מוצגים בצבעים שונים. היו אלה אבני גרינט קלת-עיבוד. בנסיון הראשון חיסלו האבנים שלוש סכני מלטשות-שיש. הפתרון נמצא ביציקת אב-נים מלאכותיות, דבר המקובל במוזאיקה ה"מודרנית.

בתחילת ספטמבר החלה העבודה המעשית: ששה איש, לרשותם הונחו 9750 אבנים גדולות ו-2500 קטנות בצבעי שחור, אדום ולבן (טבעי), הרכיבו את המוזאיקה על ציורי שמעון שהצטרפו יחד ל-275 לוחות בני 55 מטרים מרובעים.

לפני כשבועיים עמדה הבריכה מוכנה כמ"עט, על דפנותיה בלטו בשלושה צבעים כעשרים מיני רמשים וזוחלים ישראלים אשר המכנה המשותף ביניהם היה קוח האוו"רייני של הצייר שמעון צבר. ככל אמן המ"סיים עבודה אמנותית הקציב שמעון שטח שולי על לוח המוזאיקה, גרר כמאה אבנים, בהן חשב להטביע את חתימתו שמו על עבר דתו. בניגוד לעשרה חדשי עבודה חלקה, הס"תבך דווקא בשלב הסופי. קרבן, גננה הרא"שי של עיריית תל-אביב, אסר עליו להטביע את שמו על דפנות בריכת המים. נימוקו לדברי שמעון: אין מחתימים פועלי כבישים ובוני מדרגות על כבישים ומדרגות.

הדואר הפולנית אישרה רשמית את הדעה היהודית.

חבר אחר גנו סידרת בולים ארצישראלים שנשלחו על מכתבים לחוף-לארץ ביום ה-15 למאי 1948, יום חיסול המנדט הבריטי. בור"לים אלה, בני 100 מילים, נושאים בגאחה שלוש מילים ציניות, מודפסות במכונת כתי"בה: "ממשלת התורה ובוהו" ועליהן חותמת דואר המנדט.

מוניטין האגודה הצעירה יצאו את גבר"לוח הארץ. אחד גראוסקופף מניו-יורק, לקוח רציני של השירות הבולאי הישראלי, המכ"ניס לאוצר עשרת אלפים דולרים לחודש, שמע לאחרונה על הבולאים הצעירים. כא"שר הודיעו השירות הבולאי על דולר אחד שנסאר לזכותו אחר שלמו עבור כמות בור"לים ישראלים, שלח שני דולרים נוספים, הורה להעבירם לבולאים הצעירים. השירות הבולאי הגדיל את מאון הדולרים בקופת האוצר בשלושה שטרות, נתן לצעירים 2951 פרטות תמורתם. המליץ על רכישת בולים בסכום זה אצל עצמו. הצעירים התאכזבו, אחר שקיבו, בתור לבם, לחתום קולקטיבית על פרסומים בולאים אמריקאיים. אחר הביעו את הסכמתם הלאומית: האוצר זקוק לשל"ד שח"דולרים יותר מאשר ספריית הבולאים הצעירים לקטלוג חדש.

משפט

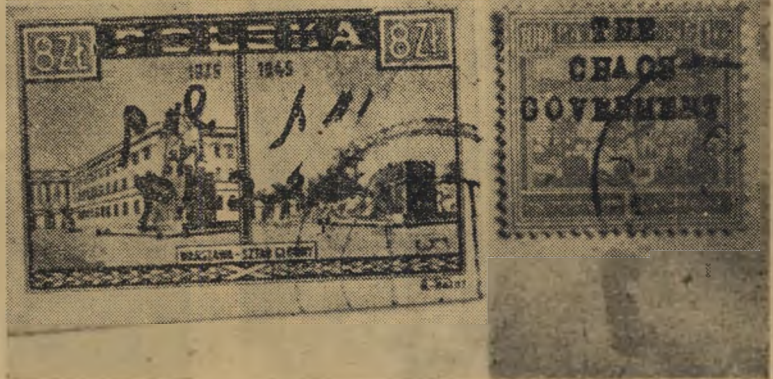
לחתום או לא לחתום

בין סדרת קריקטורות ואוסף ציורים, לפני כשנתיים, טייל שמעון (קוצו של צבר) צבר נמוך הקומה, בהירה-השער ובעל החיוך זור"שף חתניכיים על חוף הכינרת. ליד בית-ירח נעצר, ראה ילדים קטנים משחקים באבנים צבעוניות, ועירנת, שגודלן, המהוקצע טבי"עית, לא עלה על סנטימטר מרובע אחד. בצד, במרחק מטרים אחדים, התרוממה ערי"מה ניכרת וססגונית שנצנצה בקרני השמש. הוא מלבד כמה ילדים קטנים, לא מצא בה עניין רב. שמעון שלא ידע בדיוק לשם מה הוא עושה זאת הריק את ילקוטי-הגב מכמה כריכים יבשים, מילא אותם בכמה מאות אבנגנים. בדרך תל-אביב תפס טרמפ, יש"על ערימת אבסחים וחשב מה לעשות באב"נים היפות אותן מישש בידיו.

היו אלה אבני פסיפס טבעיות, בהן אפשר היה לבצע עבודות אמנות ביוטנינית עתיקה — מוזאיקה. למחרת השכים שמעון, הוסיף שני ילקוטי גב, חזר לבית-ירח. מקץ שלושה ימים היתה מרפסת החדר בגבעתיים, בו גרים שמעון ואשתו נעמי, מלאה אבנים צב"עוניות. בחזר ישב שמעון על כמה עשרות כריכים שנכתבו על מוזאיקה. התמחה בכ"י

להיעזר בו להתמחות מקצועית, היה דומה, כולם נתקלו בסירוב. הקשישים כפרו בו"כות, שהוכרה בארצות רבות. לצעירים לה"פוך חברי אגודות הבולאים של המבורגים. כי חובבים צעירים יעלים לבולאות יותר מקשישים. התלהבותם והמסירות המאפיינת את השגיחה עולה לרוב על אלה של הקשי"שים. למרות הסעיף היפה בתקנון ההתאחד"ות הארצית, "פיתוח הזיקה לכול כגורם חינוכי לנוער", לא זכו בני נוער מעוניינים להצטרף כאגודה שמינית להתאחדות הבור"לאים.

דוד המקדיש את רוב יומו הפנוי החל מגיל שמונה לבוליו, לומד מהם, לדבריו,

בולים מוזרים מאוספי הבולאים הצעירים מדואר ישראל, שני משולשים

היסטוריה ("בספר זה יבש") וכלכלה ("מצב המטבע במדינה"), אסף שלושה חברים, יסד אגודה עצמאית: הבולאים הצעירים. החודש מלאי שנתיים לייסוד האגודה. עתה התאספים חמישים נערים בבתי החב"רים, משלמים 125 פרטות לחודש (להדפסת מכתבים, קטלוגים, חילופי מכתבים עם סני"פים בארץ ורכישות לספרייה הבולאית — 120 כריכים עד כה), שומעים הרצאות. המ"בורגים מוסיפים להסתכל על הצעירים מל"מעלה, עדיין אינם נענים להזמנת הצעירים להרצות בפניהם.

אישור לדעה היהודית. החברים לא הסתפקו באיסוף, פיתחו חוש הומור בולאי המכונה בעיקר גנד דואר ישראל, אותו הם מחשיבים כנחות כנחות במיוחד. תעלול חביב על רבים מהם: שליחת מכתבים לכתובות עצ"

לירות, הפסידה מאה. תמורתן היא היתה עדה להצגה משובחת של רמאות-אימון כפי שאף אבותיה האמריקאים מבטיחי חוילות-ההור בעיירה הישראלית נחלת-יצחק (לפי קושאנים על בית-הקברות) לא היו מסוגלים להוציאה לפועל.

אגודות

האוצר קודם לבולאים

כאשר פתח שר התחבורה, דוד צבי פנקס, לפני שנה, את תבא (תערוכת בולים ארצית), הודה בגלוי לפני עשרות בולאים נלהבים: "הקשר שלי עם בולים עד להיותי שר התח"בורה הוא שבני, מרדכי, מאסף אותם." וי"דוי השר היה אופייני. מעטים הם ההורים בארץ ובעולם כולו, שלא באו אייפעם במגע

הארץ
בגלל סירוב מוסר ממשלתי להק"ציב עוד 800 דולר (כותרת בעל ה"משמרת).
דן רייכמן, תל-אביב
מוטב מוסר כ"ס ממוסר כליות.
* * *
ב"ו 11 בערך יעלה שכל העובדים החל מה"15 ביולי (מערוב)
מרדכי ויינריב, גבעתי-עלייה
אם תימשך האינפלציה, תהיה זאת ממ"שלה של פילוסופים.